

عنوان مقاله:

تاثیر هیجانی موسیقی بر فشارخون و ضربان قلب در افراد مبتلا به فشارخون اساسی بر اساس ابعاد شخصیتی درون گرایی و برون گرایی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های نوین روانشناختی، دوره 9، شماره 36 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

حسن صبوری مقدم - دانشگاه تبریز

جلیل باباپور خیرالدین - دانشگاه تبریز

بابک صادقی - دانشگاه تبریز

ناصر اصلان آبادی - دانشگاه علوم پزشکی تبریز

داود عزتی - دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

این تحقیق با هدف بررسی تاثیر هیجانی موسیقی با دو ریتم مختلف بر فشار خون و ضربان قلب بیماران مبتلا به فشار خون بالای اولیه براساس ابعاد شخصیتی درون گرایی و برون گرایی انجام شد. ۱۱۳ نفر از بیماران مرد مبتلا به فشار خون اساسی مراجعه کننده به بیمارستان شهید مدنی شهرستان تبریز، مقیاس تجدیدنظر شده NEO-FFI فرم کوتاه را تکمیل نمودند و پس از احراز نمره مورد قبول در دو گروه درون گرا و برون گرا (هر گروه ۳۰ نفر و مجموعاً ۶۰ نفر) طبقه بندی شدند (دامنه سنی ۵۰-۳۱ و میانگین ۴۲ سال). در مورد گروه ها، دو نوع موسیقی با دو ریتم آرام و تند در یک جلسه با فاصله زمانی نیم ساعت بین دو نوع موسیقی، اعمال شد. میزان فشارخون سیستولیک، دیاستولیک و ضربان قلب آزمودنی ها قبل و پس از ارائه موسیقی اندازه گیری و ثبت گردید. برای تحلیل داده ها از تحلیل کوواریانس چندمتغیره استفاده شد. نتایج نشان داد که بیماران برون گرا کاهش بیشتری را در فشار خون سیستولیک نسبت به بیماران درون گرا بعد از ارائه موسیقی با ریتم آرام به دست آوردند و به عبارتی هنگام ارائه موسیقی با ریتم آرام فشارخون سیستولیک بیماران برون گرا نسبت به میزان آن در مرحله خط پایه کاهش بیشتری داشت. با اینکه موسیقی با ریتم تند بر روی شاخص های فیزیولوژیکی موثر بود اما باعث به وجود آمدن تفاوت های معنی دار در دو گروه نشد. بر اساس نتایج به دست آمده می توان گفت که بیماران درون گرا عواطف منفی بیشتری نسبت به بیماران برون گرا تجربه می کنند و این عواطف منفی باعث به وجود آمدن تغییر کمتر در فشارخون این بیماران نسبت به بیماران برون گرا می شود.

کلمات کلیدی:

موسیقی، فشارخون، ضربان قلب، درون گرایی، برون گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1732183>

